

תת"ע 268/01/19 - סלבאך מאהר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 268-01-19 מדינת ישראל נ' סלבאך מאהר
תיק חיצוני: 14118083923

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	סלבאך מאהר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 30.1.19 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,300 ₪.
3. המבקש טען כי לא קיבל זימון לדיון ולכן לא התייצב לדיון. טען כי מבירור שערך במזכירות בית המשפט התברר כי הזימון לדיון נשלח לת.ד. 7602 בשפרעם בעוד שמספר ת.ד. הנכון שלו הוא 7206, וצירף אישור מרשות הדואר. טען כי נוכח הטעות שנפלה בכתובתו הוחזרה ההזמנה לדיון לבית המשפט מבלי שנחתמה על ידי מאן דהוא. לאור האמור ביקש לבטל את פסק הדין ולקבל יומו בבית המשפט.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקש החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובת ת.ד. 7602 בשפרעם וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה.

לטענת המבקש נפלה טעות בכתובתו כך שמספר ת.ד. שלו אינו 7602 כפי שמצוין על גבי אישור המסירה אלא 7206, וצירף אישור מרשות הדואר. המבקש לא צירף העתק תעודת זהות וספח הכולל את כתובתו העדכנית או אישור משרד הפנים בדבר שינוי כתובת ולא מצאתי כי יצא ידי חובתו כאשר צירף כראיה אישור מרשות הדואר באשר אין באישור זה כדי להעיד על כתובתו במועד משלוח ההזמנה לדיון.

יתרה מכך, מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על קנס והחלטות נוספות שניתנו לאחר מתן פסק הדין בעניינו נשלחו בדואר רשום לת.ד. 7602 בשפרעם והתקבלו על ידי המבקש או על ידי מי שגר עימו בבית, ועל כן טענתו כי נפלה טעות בכתובתו נסתרה.

בנסיבות אלה, המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 2.6.19.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ' ניסן תשע"ט, 25 אפריל 2019, בהעדר

הצדדים.

עמוד 2

